

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fjernkøling

(Geografisk afgrænsning og myndighedsgodkendelse af kommunal fjernkølingsvirksomhed, dataindberetningskrav og ophævelse af synergikrav)

§ 1

I lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 804 af 12. august 2019, som ændret ved lov nr. 833 af 12. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ved effektiv fjernkøling forstås et fjernkølesystem, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. En kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, når

- 1) kommunen helt eller delvist ejer varmforsyningsvirksomhed, og
- 2) fjernkølingsvirksomheden er med til at fremme effektiv fjernkøling.

Stk. 2. En kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed i andre kommuner, når betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2 er opfyldt, og når

- 1) fjernkølingsvirksomheden udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, som forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af, eller

Høringsversion

- 2) fjernkølingsvirksomheden udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af.«

3. § 5, stk. 2, 2. pkt. affattes således:

»Kommunalbestyrelsen kan alene godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie, målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling.«

4. I § 6 a indsættes som *stk. 2 og 3*:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med regler fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder om indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.«

5. Efter § 8 b indsættes:

»§ 8 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til sikring af Danmarks forpligtigelser i henhold til EU-retten, forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge de af loven omfattede fjernkølingsanlæg at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger om fjernkølingsanlæggenes produktions- og kapacitetsmæssige forhold samt om de af fjernkølingsanlæggene købte og solgte ydelser, mv.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligten efter stk. 1.

§ 8 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet, en under ministeriet oprettet institution eller anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi og Forsyningsministeriet, Forsyningstilsynet eller anden myndighed i henhold til en bemyndigelse i stk. 1 ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Høringsversion

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2 og 3, finder ikke anvendelse på ansøgninger om godkendelse af projekter, jf. § 5, indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Høringsversion

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Ophævelse af synergikrav og indførelse af frit teknologivalg
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Kommunernes hjemmel til at udøve fjernkølingsvirksomhed
 - 2.1.1.2. Projektgodkendelse af kommunale fjernkølingsanlæg
 - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Geografisk afgrænsning af kommunal fjernkølingsvirksomhed
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Myndighedsgodkendelse af kommunale fjernkølingsprojekter
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Indberetning af produktions- og kapacitetsdata
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Delegation og tilsyn
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.1.1. Delegation
 - 2.5.1.2. Tilsyn
 - 2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.2.1. Delegation
 - 2.5.2.2. Tilsyn
3. Konsekvenser for FN's verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser og miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Fjernkøling er køleforsyning via et centralt anlæg, som sender køligt vand ud til en eller flere bygninger gennem et net. Fjernkøling er i dag en grøn energiform, der i stigende grad efterspørges blandt danske industri- og erhvervsvirksomheder. Teknologien, der dækker ca. 1 pct. af det danske kølebehov, anvendes typisk kun af erhvervs- og industrivirksomheder til industriel køling af maskiner og fødevarer mv. og til it- og komfortkøl af kontorer.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik den 29. juni 2018 en ny energiaftale, der blandt andet har til formål at igangsætte en række initiativer, der skal fremme udviklingen af fjernkølingssektoren såsom frit teknologivalg og bedre muligheder for drift af fjernkølingsprojekter på tværs af kommunegrænser.

Danmark er endvidere i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (energieffektivitetsdirektivet), forpligtet til hvert femte år at gennemføre en omfattende vurdering, der identificerer og høster det samfundsøkonomiske potentiale for effektiv køling. Den seneste vurdering fra december 2020 peger på et uudnyttet potentiale for effektiv fjernkøling.

Dette lovforslag har til formål at implementere fjernkølingsinitiativerne fra Energiaftalen 2018 og initiativerne fra den omfattende vurdering fra december 2020 udarbejdet i henhold til art. 14 i energieffektiviseringsdirektivet.

Med lovforslaget foreslås det, at ophæve det generelle synergikrav, hvilket giver kommunerne mulighed for at drive fjernkølingsvirksomhed uden krav om udnyttelse af synergieffekter med fjernvarme. Det foreslås dog, at fastholde synergikravet i visse tilfælde, hvor kommunen ønsker at etablere fjernkøling uden for kommunegrænsen. Ophævelsen af det generelle krav om udnyttelse af synergieffekter med fjernvarmen medfører, at de kommunale fjernkølingsvirksomheder får et friere teknologivalg og dermed bedre rammer for at udøve fjernkølingsvirksomhed. Derudover foreslås det, at den geografisk afgrænsning for udøvelse af kommunal fjernkølingsvirksomhed i form af krav om ejerskabsmæssig tilknytning til varmeforsyningsvirksomhed fastholdes og skrives eksplicit ind i lovgivningen. Det foreslås endvidere, at der indføres klarere regler for den kommunale myndighedsgodkendelse af fjernkølingsprojekter, og at der stilles krav om, at fjernkølingsvirksomheder årligt indberetter visse data om deres fjernkølingsanlæg til Energistyrelsen. Endelige foreslås det, at der indføres en bemyndigelse til, at

klima-, energi- og forsyningsministeren kan delegere opgaver til andre myndigheder, herunder delegere tilsynsopgaven med fjernkølingsvirksomhederne til Forsyningstilsynet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ophævelse af synergikrav og indførelse af frit teknologivalg

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Kommuners hjemmel til at udøve fjernkølingsvirksomhed

Det følger af § 2 i lov om fjernkøling, at kommuner, under visse betingelser, kan udøve fjernkølingsvirksomhed, når dette sker på kommercielle vilkår, jf. § 3. Formålet med at give kommunerne hjemmel til at udøve fjernkølingsvirksomhed er bl.a. at udnytte kommunernes erfaring og kompetencer med at drive varmforsyningsvirksomhed, eftersom der er sammenfald mellem de tekniske aspekter af fjernvarme og fjernkøling. Kommunerne kan derfor bidrage til at etablere og udvikle et effektivt marked for fjernkøling i Danmark.

Den gældende bestemmelse i § 2 i lov om fjernkøling regulerer kommuners hjemmel til at etablere og drive fjernkølingsanlæg. Det følger af § 2, at kommuner, der helt eller delvist ejer varmforsyningsvirksomheder, kan udøve fjernkølingsvirksomhed med henblik på at fremme energieffektiv køling og udnytte synergieffekter med fjernvarme. Betingelserne i § 2 for etablering og drift af kommunale fjernkølingsanlæg er kumulative, og det er derfor en forudsætning for kommunernes deltagelse i fjernkølingsaktiviteter, at alle tre betingelser er opfyldt. Betingelserne om energieffektiv køling og udnyttelse af synergieffekter (synergikrav) skal derfor ses i sammenhæng med kravet om helt eller delvist ejerskab af varmforsyningsvirksomhed.

Betingelsen om

at fremme energieffektiv køling fremgik allerede som en del af lovens formål ved vedtagelsen af lov om fjernkøling fra 2008, jf. LSF nr. 127 af 28. marts 2008, s. 3. Ved energieffektiv køling forstås de tilfælde, hvor fjernkølingsprojektet kan medføre ressourcebesparelser og miljøfordele ved at reducere CO₂-udslippet eller anvendelsen af de kølemidler, der bruges i traditionelle kølingsanlæg.

Betingelsen om, at kommuner helt eller delvist skal eje varmforsyningsvirksomhed for at udøve fjernkølingsvirksomhed betyder, at kommunale fjernkølingsaktiviteter skal udøves i tilknytning til den fjernvarme, som kommunen er enten helt eller delvist ejer af. Hvornår en kommune kan siges at eje varmforsyningsvirksomhed helt eller delvist, afhænger af reglerne i

Høringsversion

lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, som ændret ved lov nr. 833 af 12. maj 2021. Reglerne for kommuners deltagelse i varmforsyningsvirksomhed, herunder hvor en kommune kan etablere fjernvarme, følger af kapitel 1 a i lov om varmforsyning. Det fremgår heraf, at kommunen i visse tilfælde kan drive varmforsyningsvirksomhed ud over egne kommunegrænser. Det er herefter tilladt for en kommune at varetage varmforsyningsvirksomhed i andre kommuner, hvis udvidelsen af forsyningsområder sker på baggrund af et godkendt projektforslag eller overtagelse af en virksomhed, og der er fysisk forbindelse mellem varmedistributionsnettene i og uden for kommunen. Kommunale fjernkølingsvirksomheder kan dermed etablere fjernkølingsaktiviteter inden for det sammenhængende fjernvarmenet, som kommunen efter lov om varmforsyning er helt eller delvist ejer af. Dette kan eksempelvis være kommunens egen fjernvarme, såvel som en anden fjernvarme inden for det fysiske net, som kommunen er helt eller delvist ejer af. Kommunernes fjernkølingsaktiviteter er dermed indirekte afgrænset til etableringen af fjernvarmeaktiviteterne efter lov om varmforsyning.

Delvist ejerskab af varmforsyningsvirksomhed omfatter de tilfælde, hvor flere kommuner sammen ejer et fjernvarmeselskab, fx transmissionsselskaber. Transmissionsselskaber, der går på tværs af kommunegrænser, findes fx i Trekantsområdet samt Hovedstadsområdet.

Betingelsen om, at kommuner kun har adgang til at udøve fjernkølingsvirksomhed, hvis der derved kan udnyttes synergieffekter med fjernvarme, har til formål at sikre energieffektiv fjernkølingsproduktion samt ressourcebesparelser ved, at fjernkølingsanlæg kan udnytte spildvarme fra fjernvarmeproduktion og -distribution. Synergikravet skal forstås som et teknisk synergikrav. Med teknisk synergikrav menes, at kommunale fjernkølingsprojekter skal udnytte fjernvarme til at producere fjernkøling, eller udnytte overskudsvarme fra fjernkølingsaktiviteten til fjernvarmeproduktion.

Kravet om at fjernkøling skal ske med henblik på at udnytte synergieffekter med fjernvarme, medfører ikke nødvendigvis, at en kommune ikke har hjemmel til at eje, etablere og drive rene kølingsanlæg, men det er påkrævet, at det samlede kølingssystem er med til at udnytte synergier med fjernvarme. Det vil sige, at den kommunale fjernkølingsvirksomhed kan anvende forskellige teknikker til produktionen af køling, som fx absorptions- eller kompressionsvarmepumper kombineret med et kølingslager og frikøling, hvis systemet som helhed i overvejende grad udnytter synergieffekter med fjernvarme. Synergikravet skaber derfor ikke en barriere for etablering af rene fjernkølingsanlæg, men det er et krav, at det samlede fjernkølingssystem er med til at udnytte synergieffekter med fjernvarmen.

Høringsversion

Kommuner har efter gældende ret adgang til at levere køling til bygninger og proceskøling, som fx er køling af udstyr på et hospital eller køling af varer i en køledisk i supermarkedet. I forhold til de overordnede formål om at fremme energieffektiv køling og udnytte synergieffekter med fjernvarme er det ikke relevant, til hvilket formål kølingen leveres. De overordnede formål kan opnås såvel ved at levere komfortkøling af bygninger som ved at levere proceskøling.

2.1.1.2. Projektgodkendelse af fjernkølingsanlæg

Det følger af § 5, stk. 2, i lov om fjernkøling, at etablering af et kommunalt fjernkølingsanlæg forudsætter projektgodkendelse. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om projektgodkendelse af kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på 20 MW eller derunder. Projekter med en indfyret termisk effekt på over 20 MW skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af § 5, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer en energieffektiv køling og udnytter synergieffekter med fjernvarme. Betingelserne om, at projektet skal fremme energieffektiv køling og udnytte synergieffekter med fjernvarme, har samme indhold og betydning som betingelserne i lovens § 2, som er gennemgået under punkt 2.1.1.1.

Det følger af § 6 i lov om fjernkøling, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om nærmere angivne forudsætninger, som skal lægges til grund for godkendelse af projekter efter § 5. Denne bemyndigelse er bl.a. udnyttet ved bekendtgørelse nr. 564 af 2. juni 2014 om godkendelse af projekter for industri- og fjernkølingsanlægs § 13, som fastsætter, at ansøgningen om godkendelse af projekter for kommunale fjernkølingsanlæg bl.a. skal være ledsaget af en energieffektivitetsvurdering af fjernkølingsprojektet samt en vurdering af det samlede energisystems synergieffekter med fjernvarme.

2.1.2. Klima-, Energi og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at synergikravet udgør en barriere for, at fjernkølingsvirksomheder kan anvende mere energieffektive teknologier, som fx frikøling, i tilfælde hvor udnyttelse af synergieffekter med fjernvarme ikke er relevant eller ikke forbedrer energieffektiviteten.

Høringsversion

Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at synergikravet, som det fremgår i dag, udgør en begrænsning for de kommunale fjernkølingsselskabers valg af teknologi, da selskaberne er tvunget til at investere i anlæg, som har en teknisk synergi mellem fjernvarme og fjernkøling. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår derfor, at det eksisterende synergikrav ophæves.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at ophævelsen af det generelle synergikrav i lovens § 2 og § 5, stk. 2, 2. pkt., vil være med til at opfylde initiativerne fra Energiaftalen af 29. juni 2018, eftersom ophævelsen af synergikravet vil fremme udviklingen af fjernkølingssektoren, da det giver de kommunale fjernkølingsvirksomheder et friere teknologivalg og dermed mulighed for at investere i den teknologi, som er mest rentabel for det pågældende projekt.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en ophævelse af synergikravet vil bidrage til teknologiudviklingen, eftersom kommunale fjernkølingsvirksomheder får mulighed for anvende den mest rentable og bedste lokale løsning.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en ophævelse af synergikravet vil bidrage til lavere kølepriser, eftersom de kommunale fjernkølingsselskaber får mulighed for at investere i den mest effektive og rentable teknologi. I mange tilfælde forventes det, at den mest rentable teknologi vil være omgivelseskøling, hvor en lokal kølekilde i form af fx søvand, havvand, mm., udnyttes til at producere køling enten med eller uden hjælp af el fra elnettet.

Synergikravet blev indført ved lov nr. 345 af 8. april 2014, med det formål at sikre energieffektiv fjernkølingsproduktion samt ressourcebesparelser ved, at fjernkølingsanlægget udnytter spildvarme fra fjernvarmeproduktion og –distribution. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ved ophævelsen af synergikravet fortsat vil være muligt at sikre, at kommunal fjernkølingsvirksomhed er tilstrækkelig effektiv. Det skyldes, at kommunale fjernkølingsselskaber får mulighed for at investere i den mest effektive og rentable teknologi. Oftest anvendes varmepumper til produktion af fjernkøling. Varmepumpeteknologien har udviklet sig markant siden indførelse af synergikravet i 2014, hvorfor denne teknologiudvikling betyder, at en ophævelse af synergikravet ikke vurderes at udgøre en hindring for udviklingen af effektiv fjernkøling i sektoren.

Høringsversion

Det er dog Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der fortsat bør stilles krav om udnyttelse af synergieffekter med fjernvarme i de tilfælde, hvor en kommune ønsker at etablere fjernkølingsaktivitet uden for egen kommunegrænse, og hvor fjernkølingsaktiviteten ikke udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, som forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af. For en nærmere beskrivelse af dette henvises der til punkt 2.2.2.

Det forslås derfor, at § 2 og § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om fjernkøling, ændres således, at synergikravet ophæves med undtagelse af de tilfælde, hvor en kommune ønsker at etablere fjernkølingsaktivitet uden for egen kommunegrænse, og hvor fjernkølingsaktiviteten ikke udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, der forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunale fjernkølingsvirksomheder kan udøve fjernkølingsaktiviteter uden krav om, at der skal udnyttes synergieffekter med fjernvarme på nær i situationer, hvor en kommune ønsker at etablere fjernkølingsaktivitet uden for egen kommunegrænse, og hvor fjernkølingsaktiviteten ikke udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, der forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af. Dermed vil en kommune fortsat kunne udøve fjernkølingsvirksomhed uden for egen kommunegrænse, når fjernkølingsvirksomheden udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen er helt eller delvist ejer af. Derudover bliver det med lovforslaget muligt for kommunerne at udøve fjernkølingsvirksomhed uden for egen kommunegrænse, når fjernkølingsvirksomheden udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, som forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af, uden at der stilles krav om udnyttelse af synergieffekter.

For en nærmere beskrivelse af den foreslåede ændrings virkning i forhold til kommuners udøvelse af fjernkølingsvirksomhed uden for egen kommunegrænse henvises der til punkt 2.2.2.

For nærmere beskrivelse af ophævelsen af synergikravet, henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og 3, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Geografisk afgrænsning af kommunal fjernkølingsvirksomhed

2.2.1. Gældende ret

Høringsversion

Gældende ret giver i et vist omfang kommunale fjernkølingsvirksomheder mulighed for at varetage fjernkølingsvirksomhed på tværs af kommunegrænser.

Kommunernes mulighed for at udøve fjernkølingsvirksomhed inden for og på tværs af kommunegrænserne er reguleret i § 2 og § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om fjernkøling, hvorefter kommunernes etablering og drift af fjernkølingsvirksomhed i og uden for kommunegrænsen er geografisk begrænset af kravet om udnyttelse af synergieffekter med den varmemforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af.

Det følger således af § 2, at kommuner, der helt eller delvist ejer varmemforsyningsvirksomheder, kan udøve fjernkølingsvirksomhed med henblik på at fremme energieffektiv køling og udnytte synergieffekter med fjernvarme. En af forudsætningerne for at kommunen kan udøve fjernkølingsvirksomhed, jf. § 2, er, at der udnyttes synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen er helt eller delvist ejer af.

Kravet i § 2 om at der skal udnyttes synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen er helt eller delvist ejer af, betyder, at kommunal fjernkølingsvirksomhed skal udøves i tilknytning til den fjernvarme, som kommunen selv er hel eller delvis ejer af. Det er således afgørende for den geografiske afgrænsning af en kommunes muligheder for at udøve fjernkølingsvirksomhed, hvilken fjernvarme kommunen er helt eller delvist ejer af.

Hvornår en kommune kan siges at eje varmemforsyningsvirksomhed helt eller delvist, afhænger af reglerne i lov om varmemforsyning. Reglerne for kommuners deltagelse i varmemforsyningsvirksomhed, herunder hvor en kommune kan etablere fjernvarme, følger af kapitel 1 a i lov om varmemforsyning. Det fremgår heraf, at kommunen i visse tilfælde kan drive varmemforsyningsvirksomhed ud over egne kommunegrænser. Det er således tilladt for kommunerne at varetage varmemforsyningsvirksomhed i andre kommuner, hvis udvidelsen af forsyningsområder sker på baggrund af et godkendt projektforslag eller overtagelse af en virksomhed, og der er fysisk forbindelse mellem varmedistributionsnettene i og uden for kommunen.

Da kommunale fjernkølingsaktiviteter skal udøves i tilknytning til den varmemforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af, kan kommunen etablere fjernkølingsaktiviteter inden for det sammenhængende fjernvarmenet, som kommunen, efter lov om varmemforsyning, er helt eller delvist ejer af.

Høringsversion

Ved delvist ejerskab forstås de tilfælde, hvor kommunen ejer en varmforsyningsvirksomhed sammen med en anden kommune, fx transmissionsselskaber. En kommune, der har delvist ejerskab i en varmforsyningsvirksomhed, vil dermed kunne etablere fjernkøling i de kommuner, hvor denne forsyner med fjernvarme. Det kan eksempelvis være kommunens egen fjernvarme, såvel som anden fjernvarme inden for det fysiske net, som kommunen er helt eller delvist ejer af.

Etablering og drift af kommunale fjernkølingsanlæg er betinget af, at kommunalbestyrelsen godkender fjernkølingsprojektet. Det følger af § 5, stk. 2., 2. pkt., i lov om fjernkøling, at kommunalbestyrelsen alene kan godkende fjernkølingsprojekter, som fremmer en energieffektiv køling og udnytter synergieffekter med fjernvarme. Synergikravet i § 5, stk. 2, 2. pkt., svarer til synergikravet i § 2.

Synergikravet i lovens § 2 og § 5, stk. 2, 2. pkt., skal forstås som et teknisk synergikrav. Med teknisk synergikrav menes, at kommunale fjernkølingsprojekter skal udnytte fjernvarme til at producere køling eller udnytte overskudsvarme fra fjernkølingsaktiviteten til fjernvarmeproduktion. Kravet medfører en geografisk afgrænsning af kommunal fjernkølingsaktivitet, da kravet kun kan opfyldes ved udnyttelse af synergieffekter med den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af, hvilket typisk er inden for kommunens egne grænser.

Den geografiske afgrænsning for kommunal udøvelse af fjernkølingsaktiviteter følger således af § 2 og § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om fjernkøling, hvorefter det ejerskabsmæssige krav om helt eller delvist ejerskab af varmforsyningsvirksomhed og synergikravet afgrænser den geografiske udstrækning af etablering og drift af kommunale fjernkølingsprojekter.

2.2.2. Klima-, Energi og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftaleparterne blev med Energiaftalen af 29. juni 2018 enige om at iværksætte en række initiativer for at fremme udviklingen af fjernkølingssektoren, herunder bedre muligheder for drift af fjernkøling på tværs af kommunegrænser og mulighed for frit teknologivalg.

Hvis synergikravet ophæves for at imødekomme initiativet fra Energiaftalen af 29. juni 2018 om at indføre et frit teknologivalg, fjernes en del af den

Høringsversion

geografiske afgrænsning for etablering og drift af kommunale fjernkølingsanlæg. Se mere om ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning i forhold til ophævelsen af synergikravet under punkt 2.1.2.

Det er Klima-, Energi og Forsyningsministeriet vurdering, at Energiaftalen af 2018 ikke indeholder et politisk mandat til at give kommunerne frie rammer til at etablere og drive fjernkøling på tværs af kommunegrænserne. Det er derfor Klima-, Energi og Forsyningsministeriet vurdering, at det ejerskabsmæssige krav i lovens § 2, hvorefter den kommunale fjernkølingsvirksomhed skal udøves i tilknytning til den fjernvarme, som kommunen er helt eller delvist ejer af, bør videreføres.

Formålet bag en videreførelse af den geografiske afgrænsning i form af et ejerskabsmæssigt krav er at sikre, at kommunale fjernkølingsvirksomheder ikke frit kan etablere fjernkølingsaktiviteter på tværs af kommunegrænserne.

Kommunerne har efter kommunalfuldmagtsreglerne et forbud mod at drive kommunal erhvervsvirksomhed. Dette forbud er blandt andet begrundet i, at visse erhvervsaktiviteter, herunder handel, industri, og finansiell virksomhed i et økonomisk blandingsfund som det danske er forbeholdt den private sektor og at kommunen alene har til opgave at udføre opgaver, der kommer almenvellet og kommunens egne borgere til gode. Undtagelsen hertil er de tilfælde, hvor der er særskilt lovhjemmel. Lov om fjernkøling giver kommunerne en sådan særskilt lovhjemmel til at drive kommunal erhvervsvirksomhed. Der blev dog allerede ved tilblivelsen af lov om fjernkøling fastsat en geografisk afgrænsning af de kommunale fjernkølingsaktiviteter i form af kravet om, at kommunen helt eller delvist skulle eje varmforsyningsvirksomhed, jf. lov nr. 465 af 17. juni 2008 om fjernkøling (hovedloven). Kravet om at udnytte synergieffekter med fjernvarmen blev først indført ved lov nr. 345 af 8. april 2014. Det fremgår af bemærkningerne til loven, at indførelsen af synergikravet ikke ændrer på forudsætningen om, at kun kommuner, der ejer et fjernvarmeværk, må deltage i køleprojekter, jf. Folketingstidende 2013-2014, L 121 som fremsat, s. 44. Formålet med synergikravet var derfor ikke at sikre eller fastsætte en geografisk afgrænsning for udøvelse af kommunal fjernkølingsvirksomhed, men derimod at fremme energieffektive løsninger.

Kommunens ret til at drive erhvervsvirksomhed i form af fjernkøling på kommercielle vilkår videreføres fra gældende ret. Eftersom Energiaftalen af

Høringsversion

2018 ikke vurderes at give kommunerne frie rammer til at etablere fjernkølingsvirksomheder på tværs af kommunegrænserne, vurderes det nødvendigt fortsat at fastsætte regler om den geografiske afgrænsning for udøvelse af kommunal fjernkølingsaktivitet uden for og inden for kommunegrænsen. En fortsat regulering af den geografiske afgrænsning vil sikre grundtanken om, at visse erhvervsaktiviteter i et økonomisk blandingsamfund som det danske i udgangspunktet er forbeholdt den private sektor, og at kommunen i den forbindelse primært har til opgave at udføre opgaver, der kommer almenvellet og kommunens egne borgere til gode.

Det er derfor Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at der fortsat bør være en geografisk afgrænsning i form af krav om helt eller delvist ejerskab af varmforsyningsvirksomhed.

Det er Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at de gældende regler for etablering og drift af kommunal fjernkølingsvirksomhed i og uden for kommunegrænsen er uklare og skaber forvirring omkring reguleringen af kommunernes mulighed for at udøve fjernkøling i og uden for egen kommunegrænse. Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurderer derfor, at den geografiske afgrænsning af kommunal fjernkølingsaktivitet bør beskrives i loven, så det tydeligt fremgår, under hvilke nærmere betingelser en kommune kan udøve fjernkølingsaktivitet inden for og uden for kommunegrænsen.

Det foreslås derfor, at det af lovens § 2, stk. 1, fremgår, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, når kommunen helt eller delvist ejer varmforsyningsvirksomhed og fjernkølingsvirksomheden er med til at fremme effektiv fjernkøling. Det foreslås endvidere, at det af § 2, stk. 2, fremgår, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed i andre kommuner, når betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og når fjernkølingsvirksomheden udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, som forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af, eller når fjernkølingsvirksomheden udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen er helt eller delvist ejer af.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunale fjernkølingsselskaber får en mere klar regulering af deres muligheder for at udøve fjernkølingsaktiviteter inden for og på tværs af kommunegrænserne. Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at kommunen frit kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, uden at der stilles krav om udnyttelse af synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen er helt eller

delvist ejer af. Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at den gældende geografiske afgrænsning af kommunal udøvelse af fjernkølingsaktiviteter uden for egen kommunegrænse som udgangspunkt videreføres, hvorefter kommunen kan udøve fjernkølingsvirksomhed, der hvor fjernkølingsvirksomheden udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen er helt eller delvist ejer af. Derudover vil den foreslåede ændring også medføre, at kommunen vil kunne udøve fjernvarmevirksomhed uden for egen kommunegrænse uden krav om udnyttelse af synergieffekter i de tilfælde, hvor fjernkølingsvirksomheden udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, som forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen er helt eller delvist ejer af.

Det er vurderingen, at den foreslåede ændring vil medvirke til at opfylde initiativet fra Energiaftalen af 29. juni 2018 om bedre mulighed for drift af fjernkølingsaktiviteter på tværs af kommunegrænser. Det vurderes, at en mere klar lovgivning vil skabe bedre rammer for kommunernes forståelse og efterlevelse af reglerne og derigennem skabe bedre vilkår for deres udøvelse af fjernkølingsvirksomhed.

For nærmere om den geografiske afgrænsning henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og bemærkningerne hertil.

2.3. Myndighedsgodkendelse af kommunale fjernkølingsprojekter

2.3.1. Gældende ret

Etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg forudsætter en projektgodkendelse, jf. § 5 i lov om fjernkøling.

Projekter, der omfatter etablering og renovering af et eksisterende fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på over 20 MW, skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 5, stk. 1. Projekter, der omfatter etablering og renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på 20 MW eller derunder, skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. § 5, stk. 2.

Det fremgår af § 5, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen kun kan godkende et kommunalt fjernkølingsprojekt, hvis projektet fremmer energieffektiv køling og udnytter synergieffekter med fjernvarme. Betingelsen om, at kommunale fjernkølingsprojekter skal fremme energieffektiv køling, har til formål at sikre ressourcebesparelser i energisektoren for at kunne anvende ressourcerne klogt og bidrage til at nå klima- og miljømål for energisektoren.

Det fremgår af § 6 i lov om fjernkøling, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter § 5 og om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for godkendelse af projekter efter § 5. Denne bemyndigelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 564 af 2. juni 2014 om godkendelse af projekter for industri- og fjernkølingsanlæg. Bekendtgørelsens kapitel 3 fastsætter nærmere regler om projektbehandling i kommunalbestyrelsen, hvorefter projekter omfattet af § 5, stk. 2, i lov om fjernkøling skal godkendes hos kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor projektet skal gennemføres. Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 15, at kommunalbestyrelsen kun kan godkende et projekt, hvis det samlede energisystem fremmer en energieffektiv køling og udnytter synergieffekter med fjernvarme. For at sikre, at kravet i § 15 er opfyldt, skal projektforslaget, jf. bekendtgørelsens § 13, bl.a. være ledsaget af en energieffektivitetsvurdering af fjernkølingsprojektet i forhold til en reference, hvor kølebehovet dækkes af et individuelt kølingsanlæg. Projektet og referencen skal være defineret således, at de dækker samme kølebehov. Det er endvidere et krav, at projektforslaget indeholder en vurdering af det samlede energisystems synergieffekter med fjernvarme.

Det er ikke i loven eller bekendtgørelsen angivet, hvad der nærmere forstås ved energieffektiv køling, eller hvornår dette krav kan anses som opfyldt. Det følger dog af bekendtgørelsens § 13, stk. 1, nr. 6, at energieffektivitetsvurderingen af fjernkølingsprojektet skal udarbejdes i forhold til en reference, hvor kølebehovet dækkes af et individuelt kølingsanlæg. Det følger endvidere af bemærkningerne til lov nr. 345 af 8. april 2014 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmforsyning, lov om kommunal fjernkøling og forskellige andre love, jf. Folketingstidende 2013-2014, L 121 som fremsat, s. 44, at der ved energieffektiv køling forstås at fjernkølingsprojektet kan medføre ressourcebesparelser og miljøfordele ved reduktion af drivhusgasudledningen eller de kølemidler, der anvendes i traditionelle kølingsanlæg.

2.3.2. Klima-, Energi og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med udarbejdelsen af den omfattende vurdering fra december 2020, jf. energieffektivitetsdirektivets art. 14, blev Energi-, Klima og Forsyningsministeriet opmærksom på, at kommunerne ikke i tilstrækkelig grad er vejledt i, hvordan de kan vurdere, om et fjernkølingsprojekt kan siges at være energieffektivt eller ej. Det skyldes, at det ikke i lov om fjernkøling eller bemærkningerne hertil er præciseret, hvad der nærmere skal forstås ved begrebet energieffektiv køling, og hvornår et projektforslag kan siges, at opfylde dette kriterie. Det betyder, at kommunalbestyrelsen i deres godken-

delse af fjernkølingsprojekter, ikke har et håndgribeligt værktøj til at foretage vurderingen af, hvornår et projektforslag opfylder betingelsen om at fremme energieffektiv køling. Det anses som centralt, at kommunalbestyrelsen som godkendelsesmyndighed har et klart grundlag at administrere ud fra. Det vurderes, at konsekvensen ved ikke at have et klart grundlag at administrere ud fra er, at der er risiko for, at kommunalbestyrelsen utilsigtet godkender ulovlige projekter, og at projekterne ikke understøtter lovens formål om at fremme energieffektiv køling.

Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den gældende anvendelse af begrebet energieffektiv køling i forbindelse med godkendelse af fjernkølingsprojekter, ikke i tilstrækkelig grad sikrer formålet om at skabe ressourcebesparelser i energisektoren for at kunne anvende ressourcerne klogt og bidrage til at nå klima- og miljømål for energisektoren. Det vurderes, at en præcisering af, hvad der nærmere skal forstås ved energieffektiv køling, vil styrke lovens formål om at fremme energieffektiv køling og gøre det klart, at kommunale fjernkølingsselskabers engagement i kølemarkedet skal bidrage til at energieffektivisere sektoren, samtidig med at en præcisering vil give kommunalbestyrelsen et mere håndgribeligt værktøj i sagsbehandlingen af projektforslag.

Der er i bekendtgørelse nr. 564 af 2. juni 2014 om godkendelse af projekter for industri- og fjernkølingsanlæg fastsat nærmere regler for kommunalbestyrelsens godkendelse af projektforslag. Det følger af bekendtgørelsens § 13, nr. 6, at projektforslaget skal omfatte en energieffektivitetsvurdering af fjernkølingsanlægget i forhold til en reference, hvor kølebehovet dækkes af et individuelt kølingsanlæg. Bestemmelsen er efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering ikke tilstrækkelig til at sikre en korrekt vurdering af projektets energieffektivitet. Det skyldes, at der efter bestemmelsen kun skal sammenlignes med et individuelt kølingsanlæg. Dette vurderes uhensigtsmæssigt, eftersom det vurderes at det også kan være relevant at sammenligne med et alternativt fjernkølingsprojekt, som anvender en alternativ kølekilde eller brændsel end i det ansøgte projekt. Princippet om at sammenligne med et alternativt projekt, uanset om alternativet er kollektivt eller individuelt, stemmer overens med princippet om projektforslag om kollektive varmforsyningsanlæg, hvor hensigten er at afspejle flere alternativer.

Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der i lov om fjernkøling skal være krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse af fjernkølingsprojektet forudsætter, at fjernkølingsprojektet målbart skal reducere den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed

Høringsversion

med køling, når det sammenlignes med et relevant alternativt scenarie. Det betyder, at kommunen i deres projektforslag skal sammenligne fjernkølingsprojektet med et relevant alternativt scenarie, fx et alternativt individuel kølingsprojekt, eller et alternativt fjernkølingsprojekt.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at anvendelsen af begrebet energieffektiv køling i lovens § 2 og § 5, stk. 2, 2. pkt., bør bringes i overensstemmelse med det tilsvarende begreb, effektiv fjernkøling, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (energieffektiviseringsdirektivet). Dette vil sikre korrekt implementering af definitionen i energieffektiviseringsdirektivet, som bl.a. vedrører medlemsstaters engagement i fjernkølingssektoren. Det er derfor ministeriets vurdering, at begrebet energieffektiv køling bør erstattes med begrebet effektiv fjernkøling fra energieffektiviseringsdirektivets artikel 2 litra 41, hvilket vil medføre en ensretning af ordlyden og forståelsen af begrebet i lov om fjernkøling med definitionen i energieffektiviseringsdirektivet.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at begrebet effektiv fjernkøling bør defineres direkte i lov om fjernkøling for at sikre en ensartet forståelse og anvendelse af begrebet. En definitionen i loven af begrebet effektiv fjernkøling, vil medvirke til at give kommunalbestyrelsen et klart udgangspunkt for, hvad der skal forstås med effektiv fjernkøling og dermed et konkret redskab til at vurdere, hvornår et fjernkølingsprojekt opfylder betingelsen om at fremme effektiv fjernkøling.

Det foreslås på baggrund af ovenstående, at begrebet energieffektiv køling i § 2 og § 5, stk. 2, 2. pkt., lov om fjernkøling, erstattes af begrebet effektiv fjernkøling, og at der i lovens § 1, stk. 4, indsættes en definition af begrebet effektiv fjernkøling i overensstemmelse med definitionen af effektiv fjernkøling i energieffektivitetsdirektivet.

Det foreslås endvidere, at § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om fjernkøling ændres således, at der fastsættes krav om projektets energieffektivitet ved, at kommunalbestyrelsen kun kan godkende kommunale fjernkølingsprojekter, der sammenlignet med et relevant alternativt scenarie målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling. Hvis fjernkølingsanlægget leverer overskudsvarme til fjernvarmeproduktion, har projektansøger mulighed for at indregne en eventuel fortrængning af anden energiforbrug til fjernvarmeproduktionen. Fortrængningen skal ske i det fjernvarmenet, som fjernkølingen leverer overskudsvarme til.

Hensigten bag kommunalbestyrelsens mulighed for at indregne en reduktion i fjernvarmeproduktion som konsekvens af udnyttelse af overskudsvarme fra et fjernkølingsanlæg er at øge energieffektiviteten i energisystemet som helhed. Dette vurderes at være i overensstemmelsen med den overordnede hensigt i energieffektiviseringsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at kommunalbestyrelsen får klarere og mere letforståelige rammer for deres godkendelse af fjernkølingsprojekter. Det vil fremme en mere korrekt og ensartet myndighedsgodkendelse samt bidrage til Danmarks efterlevelse af energieffektivitetsdirektivets krav om effektiv fjernkøling.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, 2. pkt., medfører desuden, at det godkendte fjernkølingsprojekt målbart skal reducere den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling sammenlignet med et relevant alternativt scenarie. Dermed sikres det, at det godkendte fjernkølingsprojekt er det mest energieffektive projekt, hvilket bidrager til at skabe et mere effektivt energisystem.

Det bemærkes, at det forventes, at ministeren med hjemmel i § 6 i lov om fjernkøling på bekendtgørelsesniveau fastsætter nærmere regler om projektbehandlingen i kommunalbestyrelsen, herunder, at projektforslaget skal indeholde en sammenstilling af det planlagte projekt sammenlignet med et relevant alternativt scenarie.

For nærmere om definitionen af effektiv fjernkøling henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil. For nærmere om kommunalbestyrelsens godkendelse af fjernkølingsprojekter henvises der til lovforslagets § 1 nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.4. Indberetning af produktions- og kapacitetsdata

2.4.1. Gældende ret

Lov om fjernkøling indeholder ikke regler, der regulerer private og kommunale fjernkølingsselskabers pligt til at indberette data om deres fjernkølingsanlæg til Energistyrelsen. Fordi de kommunale og private fjernkølingsselskaber ikke er lovmæssigt forpligtet til at indberette data om deres fjernkølingsanlæg, findes der ingen centrale data om sektoren, herunder data om omsætning, brændselsforbrug og udledninger i sektoren. Til brug for Danmarks udarbejdelse af den omfattende analyse fra december 2020 efter ener-

giefteffektiviseringsdirektivets artikel 14 er der derfor anvendt kvalitative metoder for at indhente data, såsom interviews. De indhentede data berører produktionsmetode, kølekilde, antal kølekunder, mv.

2.4.2. Klima-, Energi og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De kommunale og private fjernkølingsselskaber er ikke forpligtet til at indberette data om deres fjernkølingsanlæg til Energistyrelsen. Det manglende indberetningskrav på fjernkølingsområdet medfører, at der i dag er en begrænset viden om fjernkølingssektoren i Danmark.

Årsagen til, at det ikke tidligere har været lovpligtigt for fjernkølingsvirksomheder at indberette data, er primært, at fjernkølingssektoren er en lille sektor, som i dag kun dækker ca. 1 pct. af kølebehovet i Danmark. Det har derfor tidligere været vurderet, at det ikke var nødvendigt at fastsætte indberetningskrav fra sektoren.

Kølebehovet i Danmark forventes ikke at stige markant i fremtiden, men der blev ved udarbejdelsen af den omfattende vurdering fra december 2020, udarbejdet i henhold til art. 14 i energieffektivitetsdirektivet, identificeret et behov for at kende de centrale data i sektoren. Den omfattende analyse, der har til formål at identificere og høste potentialer for køling i Danmark, konkluderer således, at der bør etableres et datagrundlag for at sikre en hensigtsmæssig regulering af sektoren, og at dette anses som det primære initiativ for at fremme effektiv fjernkøling.

For at identificere og udnytte potentialer for fjernkøling er det nødvendigt at kende til de centrale data i sektoren. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på den baggrund, at den manglende viden om sektoren begrænser mulighederne for tiltag i forhold til at identificere og sikre udnyttelsen af potentialer for fjernkøling. Det er hensigten, at det indsamlede datagrundlag skal give den regulerende myndighed viden om, hvordan sektoren er sammensat ift. produktion og kapacitet, herunder brændsler, produktionsteknologi, køleleverance mm.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at et indberetningskrav for fjernkølingssektoren vil kunne bidrage til at opfylde initiativet fra Energiaftalen af 29. juni 2018 om at fremme udviklingen af fjernkølingssektoren. Det skyldes, at et fyldestgørende datagrundlag vil medvirke til, at sektoren i højere grad kan gøres til genstand for en analyse baseret på reelle statistikker og tal og derigennem identificere potentialer og sikre den mest hensigtsmæssige udvikling af sektoren. Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det pågældende datagrundlag kan bidrage til

Høringsversion

en korrekt efterlevelse af energieffektiviseringsdirektivets artikel 24 litra 6, hvorefter Danmark årligt skal indberette statistikker om produktion og kapaciteter i fjernvarme- og fjernkølingssektoren til Kommissionen.

Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der bør fastsættes krav om indberetning af visse fjernkølingsdata for at sikre en mere hensigtsmæssig regulering og udvikling af sektoren, samt en korrekt efterlevelse af energieffektivitetsdirektivet.

El- og fjernvarmeproducenter, der leverer el og/eller varme til et offentligt net, indberetter årligt oplysninger til Energistyresen om bl.a. brændselsforbrug og produktion for deres anlæg (Energiproducenttællingen). Indberetningerne sker som udgangspunkt digitalt med en digital signatur, fx via NemID og medarbejdersignatur. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at indberetning af data om fjernkølingsanlæg som udgangspunkt kan følge de gældende principper for Energiproducenttællingen.

Det foreslås derfor, at det i § 8 c, stk. 1, i lov om fjernkøling, fastsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren til sikring af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten, forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, kan pålægge de af loven omfattede fjernkølingsanlæg at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger om fjernkølingsanlæggenes købte og solgte ydelser, mv.

Den foreslåede § 8 c, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge private og kommunale fjernkølingsvirksomheder at udarbejde og udlevere visse produktions- og kapacitetsmæssige oplysninger for fjernkølingsanlæggene. Indberetningskravet vil styrke det regulatoriske arbejde samt bidrage til, at politikudviklingen på området sker på et oplyst grundlag.

Det foreslås endvidere, at der i § 8 c, stk. 2, i lov om fjernkøling fastsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligten efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 8 c, stk. 2, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om indberetningen, herunder om indberetning af frivillige og obligatoriske data. Det forventes, at indberetningen af de obligatoriske data vil tage afsæt i data, der er nødvendige for, at Danmark kan leve op til sine EU-retlige

forpligtelser, fx art. 14 og art. 24 litra a i energieffektivitetsdirektivet. Indberetning af frivillig data forventes rettet mod data, der kan bidrage til en bedre regulering af sektoren, men som ikke vurderes essentielle for overholdelse af EU-retslige regler. Det forventes, at de obligatoriske data bl.a. kan omfatte kølekapacitet, køleanlæggenes udnyttelse af overskudsvarme, mens indberetningen af frivillige data forventes at omfatte anvendt kølemiddel, kølekilde, produktionsteknologi, antal kunder, leveret mængde fjernkøling, mv. Listen over obligatoriske og frivillige data vil blive udmøntet ved bekendtgørelse.

For nærmere om dataindberetningskravet henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.5. Delegation og tilsyn

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Delegation

Klima-, energi- og forsyningsministeren har ikke efter gældende ret bemyndigelse til at delegere sine beføjelser efter lov om fjernkøling til Forsyningstilsynet eller til myndigheder uden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Energistyrelsen udøver i henhold til § 3, nr. 8, i bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser på ministerens vegne de beføjelser, der er tillagt klima-, - energi- og forsyningsministeren i henhold til lov om fjernkøling.

Energistyrelsen udøver således på vegne af ministeren en række opgaver i henhold til lov om fjernkøling, herunder projektgodkendelse af visse fjernkølingsanlæg, jf. § 5, samt udstedelse, annullering og tilsyn med oprindelsesgarantier for køling fra vedvarende energi, jf. § 6 b.

2.5.1.2. Tilsyn

Det følger af § 6 a, i lov om fjernkøling, at klima-, - energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugsoplysninger. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1876 af 29. december 2015 med henblik på at implementere regler fra energieffektivitetsdirektivet. Bestemmelsen i § 6 a er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 2251 af 29. december 2020 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtigelser over for slutkunder om energiforbrug og fakturering mv.

Der er i lov om fjernkøling ikke en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal føre tilsyn med reglerne fastsat i bekendtgørelsen. Det er derimod efter bekendtgørelsens § 24, stk. 1, henlagt til Energistyrelsen at føre tilsyn med fjernkølingsvirksomheders overholdelsen af bekendtgørelsens §§ 16-19.

Det følger af § 6 b, stk. 1, i lov om fjernkøling, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med oprindelsesgarantier for køling fra vedvarende energikilder. Det følger endvidere af § 6 b, stk. 5, nr. 3, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med oprindelsesgarantier for køling fra vedvarende energikilder, herunder indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.

2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5.2.1. Delegation

Lov om fjernkøling er siden lov nr. 465 af 17. juni 2008 (hovedloven), blevet ændret således, at ministeren i højere grad er blevet tillagt en række administrative beføjelser.

Reguleringen af forsyningsområderne er underlagt et stigende fokus, hvilket i høj grad skyldes EU's målsætning om klimaneutralitet i 2050. Klima-, Energi, og Forsyningsministeriet vurderer, at der i takt med den øgede EU-regulering af forsyningssektoren, herunder fjernkølingssektoren, kan forventes at blive fastsat flere regler, der pålægger klima-, energi- og forsyningsministeren, herunder Energistyrelsen, administrative opgaver.

Det er derfor Klima-, Energi, og Forsyningsministeriets vurdering, at der bør gives klima-, energi- og forsyningsministeren lovhjemmel til at bemyndige Forsyningstilsynet, en under ministeriet oprettet institution eller anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i lov om fjernkøling er tillagt ministeren. Det vurderes, at en sådan bemyndigelse vil udgøre en fremtidssikring af loven, i det ministeren får hjemmel til at vælge den mest kompetente myndighed til at varetage de i loven fastsatte administrative opgaver. Der er fastsat tilsvarende bestemmelser i de andre forsyningslove, hvorfor Klima-, Energi, og Forsyningsministeriet vurderer, at indførelsen af en tilsvarende bestemmelse i lov om fjernkøling vil medvirke til at skabe en konsekvent sammenhæng og overensstemmelse i reguleringen af forsyningssektoren.

Høringsversion

Det forslås derfor, at der indføres en ny bestemmelse i § 8 d i lov om fjernkøling, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at uddelegere de til ministeren efter loven fastlagte beføjelser til Forsyningstilsynet eller anden myndighed.

Den foreslåede bestemmelse i § 8 d vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at administrative opgaver, der i loven er tillagt ministeren, herunder tilsyn med sektoren, kan varetages af andre end Energistyrelsen, såfremt det vurderes at være mest hensigtsmæssigt. Ministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om, at afgørelser truffet i henhold til delegationen ikke kan påklages til ministeren. Det er hensigten, at Energistyrelsen som udgangspunkt fortsat skal varetage de i loven tillagte beføjelser, men at opgaverne på sigt kan søges delegeret til andre myndigheder, f.eks. Forsyningstilsynet, hvis det vurderes hensigtsmæssigt.

En udmøntning af bemyndigelsen i form af overførsel af tilsyn til anden myndighed vil ske med inddragelse af den myndighed, hvortil tilsynet på tænkes overført.

2.5.2.2. Tilsyn

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bemyndigelsen efter den foreslåede nye bestemmelse i § 8 d i lov om fjernkøling, der vil give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at delegere de til ministeren efter loven fastlagte beføjelser til Forsyningstilsynet eller anden myndighed, også skal omfatte muligheden for at delegere opgaven med at føre tilsyn med regler fastsat i henhold til den gældende § 6 a i lov om fjernkøling.

Dette vil kræve, at tilsynsopgaven som udgangspunkt tillægges ministeren i lov om fjernkøling. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det i forbindelse med en sådan ændring er hensigtsmæssigt at præcisere, at der i henhold til § 6 a i lov om fjernkøling kan fastsættes regler om tilsyn.

Det vurderes desuden, at ændringen vil medvirke til at ensrette bestemmelsen i forhold til tilsvarende bestemmelser på forsyningsområdet.

Det foreslås derfor, at der i § 6 a i lov om fjernkøling, indsættes et nyt stykke 2, hvorefter klima-, energi-, og forsyningsministeren fører tilsyn med regler fastsat i medfør af § 6 a, stk. 1, og at der indsættes et nyt stk. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.

Høringsversion

Den foreslåede ændring vil medføre en præcisering af gældende ret. Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at opgaven med at føre tilsyn med regler fastsat i medfør af § 6 a, stk. 1, varetages af andre end Energistyrelsen, såfremt det vurderes at være mest hensigtsmæssigt.

Det er hensigten, at Energistyrelsen som udgangspunkt fortsat skal varetage tilsynsopgaven, men at opgaverne på sigt kan søges delegeret til andre myndigheder, f.eks. Forsyningstilsynet, hvis det vurderes hensigtsmæssigt. En udmøntning af bemyndigelsen i form af overførsel af tilsynsopgaven til anden myndighed vil ske med inddragelse af den myndighed, hvortil opgaven påtænkes overført.

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

De klimamæssige konsekvenser ved ophævelsen af synergikravet, indførelsen af frit teknologivalg og klare regler for myndighedsgodkendelse af kommunale fjernkølingsprojekter vurderes at understøtte delmål 7.3 om forbedring af energieffektiviteten. Der henvises til punkt 7. om klimamæssige konsekvenser og miljø- og naturmæssige konsekvenser.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det er alene initiativet om årlig indberetning af data, som implementeres ved den foreslåede § 8 c, som forventes at resultere i økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige. Der vurderes ikke at være direkte økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for den kommunale og regionale opgavevaretagelse, da dataindberetning skal ske til Energistyrelsen.

Der forventes at være en mindre omstillingsomkostning for Energistyrelsen i forbindelse med udarbejdelse af indberetningsskemaet, som de kommunale og private fjernkølingsselskaber skal indberette via. Derudover forventes der at være løbende omkostninger for Energistyrelsen i forbindelse med den årlige bearbejdning af indberetningsskemaerne.

Konsekvenserne vurderes dog at være minimale, da volumen af kommunale fjernkølingsselskaber er lav (ca. 15 selskaber), og ministeret ikke er bekendt med eksisterende private fjernkølingsselskaber. Derfor er mængden af data, som skal bearbejdes årligt, minimal.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget implementerer med undtagelse af den foreslåede bestemmelse i § 8 c om dataindberetningskrav og den foreslåede § 8 d om ministerens mulighed for at delegerer beføjelser der i loven er tillagt ministeren, kun ændringer, der helt eller delvist berører kommunalt ejede fjernkølingsvirksomheder. Dertil bemærkes, at der på nuværende tidspunkt ikke er kendskab til ikke-kommunalt ejede selskaber, der udøver fjernkølingsvirksomhed. Lovforslaget medfører derfor primært konsekvenser for kommunale fjernkølingsvirksomheder. Der vurderes at være ca. 15 kommunale fjernkølingsselskaber i 2021, der vil blive berørt af lovforslaget. Samlet vurderes lovforslaget ikke at medføre en væsentlig ændring i de berørte virksomheders mulighed for at drive fjernkølingsvirksomhed.

Kun initiativet om årlig indberetning af data, som implementeres ved den foreslåede § 8 c, forventes at resultere i økonomiske og administrative konsekvenser. Initiativet har til formål at gøre det obligatorisk for kommunale fjernkølingsselskaber årligt at indberette visse produktions- og kapacitetsmæssige data til Energistyrelsen. Derudover gøres det frivilligt at indberette visse andre data om produktions- og kapacitetsmæssige forhold. Indberetningen forventes at ske via et indberetningsskema, som kan fremfindes på Energistylens hjemmeside. Der forventes at blive udsendt en informationsmail til kommunale fjernkølingsselskaber inden første indberetning.

Hverken kommunale eller private fjernkølingsselskaber er omfattet af dataindberetningskrav i dag. Derfor vil indberetningskravene, som indføres med nærværende lovforslag, medføre negative administrative konsekvenser for de eksisterende fjernkølingsselskaber, som er omfattet af lov om fjernkøling.

Der forudsættes i 2021 at være ca. 15 kommunale fjernkølingsselskaber, som én gang årligt skal udfylde et indberetningsskemaet, udarbejdet af Energistyrelsen, og sende indberetningsskemaet til Energistyrelsen.

Den obligatoriske dataindberetning skønnes at medføre en omstillingsbyrde på 245.000 kr. samlet for de ca. 15 kommunale fjernkølingsselskaber. Den obligatoriske dataindberetning medfører ligeledes løbende konsekvenser, som skønnes at være 50.000 kr. årligt samlet for de ca. 15 kommunale fjernkølingsselskaber.

Lovforslaget vurderes ikke at have yderligere direkte eller indirekte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det forventes, at Energistyrelsen på bagkant af den årlige indberetning vil vurdere, hvorvidt indberetningen virker efter hensigten, således at byrderne ved indberetning til Energistyrelsen minimeres så vidt muligt. Ligeledes forventes indberetningen at ske til Energistyrelsen, som øvrige forsyningsselskaber, som fx fjernvarmeselskaber, i forvejen indberetter til. Det er ligeledes forventningen, at indberetning for fjernkølingsvirksomheder skal synkroniseres med anden dataindberetning til den relevante myndighed. Det gælder både for tidspunktet for indberetningen og format på data, der skal indberettes, hvilket samlet vurderes at gøre det så enkelt som muligt for de kommunale fjernkølingsselskaber at indberette data hvorfor byrderne for selskaberne reduceres.

Det vurderes, at de eksisterende fjernkølingsselskaber allerede er i besiddelse af de obligatoriske data, som skal indberettes årligt. Det vurderes dog, at selskaberne skal samle data i rette format, førend de kan indberettes via indberetningsskemaet. Dog forventes indberetningen af data, at foregå i et format, der allerede er kendt af forsyningsselskaberne.

For så vidt angår principperne for agil erhvervsrettet lovgivning, vurderes lovforslaget at berøre principperne. Principperne handler om at muliggøre anvendelsen af nye forretningsmodeller, mere enkel og formålsbestemt, teknologineutral, helhedstænkende og sikker, brugervenlig digitaliseret regulering.

I forhold til at muliggøre anvendelse af nye forretningsmodeller vurderes lovforslaget ikke at ændre på anvendelsen af nye forretningsmodeller. Det skyldes, at der under gældende ret vurderes at være fri muligheder for anvendelse af forretningsmodeller.

I forhold til princippet om mere enkel og formålsbestemt regulering vurderes lovforslaget at udgøre en formålsbestemt regulering. Den nuværende lov om fjernkøling vurderes at være uklart formuleret, og bemærkningerne til loven er ligeledes sparsomme. Det giver uklarhed om gældende ret på området, og gør loven svært forståelig. Nærværende lovforslag skaber større klarhed om gældende ret ved bl.a. at indsætte definitionsbestemmelser for centrale dele af lovgivningen samt klare regler for geografisk afgrænsning af fjernkølingsvirksomhed og klarere regler for kommunal godkendelse af fjernkølingsprojekter.

I forhold til princippet om teknologineutral regulering bemærkes, at det følger af gældende ret, at etablering og drift af fjernkølingsanlæg skal fremme

energieffektiv køling og udnytte synergieffekter med fjernvarme. Det foreslås med nærværende lovforslag at ophæve synergikravet, hvilket vil medføre teknologineutralitet og et frit teknologivalg. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets samlede vurdering, at lovforslaget efterlever ønsket om teknologineutral regulering.

I forhold til princippet om helhedstænkende regulering vurderes lovforslaget ikke at have konsekvenser for øvrige reguleringsområder, som har betydning for virksomhedernes anvendelse af nye teknologier og forretningsmodeller.

I forhold til at sikre brugervenlig digitalisering vurderer Energistyrelsen, at der er sikret tilstrækkelig brugervenlighed i implementering af den digitale indberetningsløsning.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at lovforslaget ikke har administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser og miljø- og naturmæssige konsekvenser

Nedenfor gennemgås lovforslagets relevante hovedpunkter enkeltvis for en nærmere vurdering af lovforslagets klima-, miljø- og naturmæssige konsekvenser. Der er ikke vurderet at være klima-, miljø- og naturmæssige konsekvenser ud over det, som fremgår nedenfor. Det vurderes ikke muligt at kvantificere de positive eller negative klimamæssige konsekvenser. Det skyldes bl.a., at en kvantificering kræver bedre data om fjernkølingsanlæggenes produktions- og kapacitetsmæssige forhold, end hvad Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har til rådighed på nuværende tidspunkt.

Det forventes, at ophævelsen af synergikravet og indførelse af et frit teknologivalg vil bidrage til, at fjernkølingssektoren i fremtiden vil blive mere effektiv, da kommunale fjernkølingsvirksomheder får mulighed for frit at investere i den mest effektive teknologi. Energibesparelser, der opstår heraf, forventes at kunne give en positiv indirekte klimamæssig effekt, og vil kunne bidrage til at opnå målet om et klimaneutralt Danmark i 2050. Det vurderes ikke muligt at kvantificere denne effekt.

Ophævelsen af synergikravet og indførelse af et frit teknologivalg vil ligeledes kunne medføre positive indirekte natur- og miljømæssige konsekvenser i form af en mulig reduktion i energianvendelse, og heraf afledt reduceret

Høringsversion

anvendelse af miljøbelastende kølemidler. Det vurderes ikke muligt at kvantificere denne effekt.

Fastsættelse af en geografisk afgrænsning af kommunal fjernkølingsaktivitet vurderes ikke at medføre klimamæssige konsekvenser.

Krav om indberetning af visse produktions- og driftsdata vurderes ikke at medføre klimamæssige konsekvenser.

Indførelse af en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at overflytte tilsynet med virksomheder omfattet af lov om fjernkøling vurderes ikke at medføre klimamæssige konsekvenser.

Hverken gældende ret eller nærværende lovforslag indeholder afværgende foranstaltninger for at reducere negative klimakonsekvenser ved fjernkølingsproduktion yderligere. Der er dog fastsat krav til drivhusgasudledningen fra kølemidler, hvilket falder under Miljøministeriets ressortområde.

8. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (energieffektivitetsdirektivet) art. 14 stiller krav om, at medlemsstaterne hvert femte år udarbejder en omfattende vurdering med henblik på at identificere potentialet for energieffektivitet inden for opvarmning og køling, og at et evt. fundet potentiale indfris ved national implementering af relevante initiativer. Vurderingen skal omfatte alle de elementer, der er nævnt i bilag VIII til energieffektivitetsdirektivet. Medlemsstaterne har endvidere pligt til at indberette den omfattende vurdering og evt. initiativer til EU-Kommissionen.

Ved brev af 8. april 2019 anmodede Kommissionen medlemsstaterne om, senest den 31. december 2020 at indsende ajourførte omfattende vurderinger i henhold til artikel 14, stk. 1, i energieffektivitetsdirektivet.

Danmark fremsendte, i henhold til art. 14, stk. 1 og 3, i december 2020, en omfattende vurdering til Kommissionen, der beskrev to nye initiativer til sikring af energieffektivitet i fjernkølingssektoren.

Initiativerne omfatter klare regler for myndighedsgodkendelse af fjernkølingsprojekter, herunder en præcisering af hvornår et fjernkølingsprojekt op-

Høringsversion

fylder betingelsen om at være effektivt, samt krav om at fjernkølingsvirksomheder indberetter visse produktions- og kapacitetsdata for at skabe et bedre datagrundlag for sektoren.

Som opfølgning på den omfattende vurdering udarbejdet i 2015 indgår to endnu ikke implementerede fjernkølingsinitiativer fra Energiaftalen 2018. Initiativerne fra 2015-vurderingen og Energiaftalen af 29. juni 2018 indfris ved dette lovforslag sammen med implementering af initiativerne fra 2020-vurderingen. Initiativerne fra 2015-vurderingen og Energiaftalen 2018 omfatter ophævelse af det generelle synergikrav samt klare regler for den geografiske afgrænsning af kommunal fjernkølingsaktivitet.

De fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering er iagttaget. Det vurderes, at implementeringen af initiativerne fra den omfattende vurdering af december 2020 udarbejdet i henhold til art. 14 i energieffektivitetsdirektivet, opfylder de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der ikke er statsstøtteretlige konsekvenser ved nærværende lovforslag.

Det er vurderet, at lovforslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter ud over det ovenfor anførte.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. juni 2021 til den 2. juli 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Københavns Kommune; Albertslund Kommune; Allerød Kommune; Assens Kommune; Ballerup Kommune; Billund Kommune; Bornholms Kommune; Brøndby Kommune; Brønderslev Kommune; Dragør Kommune; Egedal Kommune; Esbjerg Kommune; Fanø Kommune; Favrskov Kommune; Faxe Kommune; Fredensborg Kommune; Fredericia Kommune; Frederiksberg Kommune; Frederikshavn Kommune; Frederikssund Kommune; Furesø Kommune; Faaborg-Midtfyns Kommune; Gentofte Kommune; Gladsaxe Kommune; Glostrup Kommune; Greve Kommune; Gribskov Kommune; Guldborgsund Kommune; Haderslev Kommune; Halsnæs Kommune; Hedensted Kommune; Helsingør Kommune; Herlev Kommune; Herning Kommune; Hillerød Kommune; Hjørring Kommune; Holbæk Kommune; Holstebro Kommune; Horsens Kommune; Hvidovre Kommune; Høje-Taastrup Kommune; Hørsholm Kommune; Ikast-Brande Kommune; Ishøj Kommune; Jammerbugt Kommune; Kalundborg Kommune; Kerteminde Kommune; Kolding Kommune; Køge Kommune; Langeland Kommune; Lejre Kommune; Lemvig Kommune; Lolland Kommune;

Høringsversion

Lyngby-Taarbæk Kommune; Læsø Kommune; Mariagerfjord Kommune; Middelfart Kommune; Morsø Kommune; Norddjurs Kommune; Nordfyns Kommune; Nyborg Kommune; Næstved Kommune; Odder Kommune; Odense Kommune; Odsherred Kommune; Randers Kommune; Rebild Kommune; Ringkøbing-Skjern Kommune; Ringsted Kommune; Roskilde Kommune; Rudersdal Kommune; Rødovre Kommune; Samsø Kommune; Silkeborg Kommune; Skanderborg Kommune; Skive Kommune; Slagelse Kommune; Solrød Kommune; Sorø Kommune; Stevns Kommune; Struer Kommune; Svendborg Kommune; Syddjurs Kommune; Sønderborg Kommune; Thisted Kommune; Tønder Kommune; Tårnby Kommune; Vallensbæk Kommune; Varde Kommune; Vejen Kommune; Vejle Kommune; Vesthimmerlands Kommune; Viborg Kommune; Vordingborg Kommune; Ærø Kommune; Aabenraa Kommune; Aalborg Kommune; Århus Kommune; Advokatrådet – Advokatsamfundet; Akademisk Arkitektforening; Ankenævnet på Energiområdet; Arbejderbevægelsens Erhvervsråd; Arbejdstilsynet; Asfaltindustrien; Billund Vand A/S; Biofos A/S; Blik- og Rørarbejderforbundet; Brancheforeningen Dansk Luftfart; Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme; Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller; Brintbranchen; Brunata; Bryggeriforeningen; Bornholms Energi og Forsyning (BEOF); Bopa Law; Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet); Byggecentrum; Byggeskadebogen; Cerius; Center for Electric Power and Energy (DTU); Clean Energy Invest ApS; CO-industri; Copenhagen Merchants; Dana Petroleum; DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond); DANICA RESOURCES APS; Danmarks Almene Boliger (BL); Danmarks Jægerforbund; Danmarks Naturfredningsforening; Danmarks Rederiforening; Danmarks Tekniske Universitet (DTU); Danoil Exploration A/S; Dansk Affaldsforening; Dansk Arbejdsgiverforening (DA); Dansk Biotek; Dansk Byggeri; Dansk Ejendomsmæglerforening; Dansk Energi; Dansk Erhverv; Dansk Facilities Management (DFM); Dansk Fjernvarme; Dansk Gartneri; Dansk Gas Forening; Dansk Gasteknisk Center (DGC); Dansk Miljøteknologi; Dansk Shell A/S; Dansk Solcelleforening; Dansk Standard; Dansk Transport og Logistik (DLTL); Danske Advokater; Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK; Danske Maritime; Danske Mediedistributører; Danske Regioner; Danske Tegl; DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening); DANVAK; Datatilsynet; De frie Energiselskaber; DELTA Dansk Elektronik; DENFO, Danske Energiforbrugere; Rådet for grøn omstilling; DI; Dommerfuldmægtigforeningen; Drivkraft Danmark; DTU – Institut for Vindenergi; DTU – Myndighedsbetjening; E.ON Danmark A/S; Energi Danmark; Energi Fyn; Energiforum Danmark; Energiklagenævne; Energisammenslutningen; Energycluster; Energisystemer ApS; Energitjenesten; Eniig; Equinor; European Energy; Eurowind Energy A/S; Evida; EWE Energie AG; Fagligt Fælles Forbund (3F); Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark; Fjernvarme Fyn; Fonden Kraka; Forbrugerrådet Tænk; Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA); Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA); Foreningen Biogasbranchen; Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI); Foreningen Danske Kraftvarmeværker; Foreningen for Slutbrugere af Energi; Forsyningstilsynet; Fredericia Spildevand A/S; Frederiksberg Forsyning; FSR Danske revisorer; Greenpeace; GreenTech Advisor; GreenWays; GTS (Godkendt Teknologisk service); Havarikommissionen

Høringsversion

for Offshore Olie- og Gasaktiviteter; Havarikommissionen; Hess Denmark ApS; HOFOR A/S; HOFOR Fjernkøling A/S; HOFOR Vind A/S; HOFOR el og varme; SMV danmark; Ingeniørforeningen i Danmark (IDA); Institut for produktudvikling (IPU); Intelligent Energi; Ineos Danmark; IT-Bran-
chen; Kjærgaard A/S; KlimaEnergi A/S; Kommunernes Landsforening; Kø-
benhavns Universitet; Landbrug & Fødevarer; Landsbyggefonden; Lands-
foreningen af Solcelleejere; Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller;
LCA Center; Lundsby Biogas; Middelgrundens Vindmøllelaug; Mærsk
Drilling; Maabjerg Energy Center – MEC; NEAS Energy A/S; Nature
Energy; NOAH Energi og Klima; Nordisk Folkecenter for Vedvarende
Energi; Noreco; NRGi Renewables A/S; Olie Gas Danmark; Plastindu-
strien; Ren Energi Oplysning (REO); SEAS-NVE; Siemens Gamesa; Solar
Elements A/S; Solar Lightning Consultants ApS; Solaropti; Solenergi Dan-
mark A/S; Statens ByggeforskningsInstitut; Syd Energi (SE); Synergi;
TEKNIQ Arbejdsgiverne; Teknologisk Institut; Total S.A.; T-REGS; TRE-
FOR/EWII; Varmepumpefabrikantforeningen; Vattenfall A/S; Vedvarende
Energi; Vejle Spildevand; VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers
Brancheforening; Verdens Skove; Vestas Wind systems A/S; VNG Dan-
mark AS; Wind Denmark; Wind Estate A/S; WWF Verdensnaturfonden;
Økologisk Landsforening; Ørsted; Aalborg Portland A/S; Aalborg Univer-
sitet; Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreud- gifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konse- kvenser for stat, kommuner og regi- oner	Ingen	Ingen
Implementerings- konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Mindre udgifter i form af udarbej- delse af et indberetningsskema (om- stillingsomkostning) og årlig bear- bejdning af data (løbende omkost- ning). Omfanget vurderes at være be- grænset, da kun ca. 15 virksomheder vurderes at være omfattet af lov om fjernkøling.
Økonomiske konse- kvenser for er- hvervslivet	Ingen	Ingen

Høringsversion

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Obligatorisk dataindberetning: Den obligatoriske dataindberetning skønnes at medføre en omstillingsomkostning på 245.000 kr. samlet for de ca. 15 kommunale fjernkølingsselskaber. Den obligatoriske dataindberetning medfører ligeledes løbende omkostninger som skønnes at være 50.000 kr. årligt samlet for de ca. 15 kommunale fjernkølingsselskaber.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Positive direkte konsekvenser i form af mulige energibesparelser, da kommunale fjernkølingsselskaber skal påvise, at deres projekt målbart reducerer den mængde energi, som er brug for til at forsyne en enhed med køling sammenlignet med et eller flere alternativer. Positive indirekte konsekvenser i form af en mulig reduceret energianvendelse, og heraf afledt reduceret anvendelse af miljøbelastende kølemiddel, som ligeledes reducerer klimapåvirkningen fra disse kølemidler. Det vurderes ikke muligt at kvantificere ovenstående effekter.	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Positive indirekte konsekvenser i form af en mulig reduktion i energianvendelse, og heraf afledt reduceret anvendelse af miljøbelastende kølemiddel. Det vurderes ikke muligt at kvantificere ovenstående effekter.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Danmark er i henhold til artikel 14 i direktiv 2012/27/EU (energieffektivitetsdirektivet), forpligtet til hvert femte år at gennemføre en omfattende	

Høringsversion

	vurdering, der identificerer og høster det samfundsøkonomiske potentiale for effektiv køling og at de fundne potentialer indfris ved national implementering af relevante initiativer. Med lovforslaget forslås det, at indføre klare regler for myndighedsgodkendelse af fjernkølingsprojekter, samt krav om dataindberetning for at skabe et bedre datagrundlag for sektoren, hvilket udgør en national implementering af de relevante initiativer fra den omfattende vurdering af december 2020.
Er i strid med principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	<div>Ja</div> <div><u>Nei</u></div>

Høringsversion

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en bestemmelse i lov om fjernkøling, som definerer begrebet effektiv fjernkøling.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1 i lov om fjernkøling, at der indsættes et *stk. 4* med følgende ordlyd: Ved effektiv fjernkøling forstås et fjernkølesystem, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme.

Formålet med den foreslåede § 1, stk. 4, er at give kommunalbestyrelsen et klart udgangspunkt for, hvad der forstås med effektiv fjernkøling og dermed et redskab til at vurdere, hvornår et fjernkølingsprojekt opfylder betingelsen om at fremme effektiv fjernkøling i den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om fjernkøling, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, og den foreslåede § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om fjernkøling, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Den foreslåede § 1, stk. 4, vil medføre, at der skabes klarhed om, hvad der skal til, for at et fjernkølingssystem kan betegnes som effektiv fjernkøling. Opremsningen af muligheder for hvornår et fjernkølingssystem kan anses som effektivt, er ikke udtryk for kumulative betingelser. Et fjernkølingssystem vil således efter definitionen anses som effektivt, hvis blot det opfylder én af de i den foreslåede definition angivne betingelser.

Ved vedvarende energi forstås vedvarende energi, som defineret i den til enhver tid gældende lov om fremme af vedvarende energi. Det følger af den gældende lov om fremme af vedvarende energi, at der ved vedvarende energikilder forstås vedvarende ikke-fossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands-, bølge- og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Ved spildvarme forstås overskudsvarme, som defineret i den til enhver tid gældende lov om kollektiv varmforsyning. Det følger af den gældende lov om varmforsyning, at der ved overskudsvarme forstås uundgåelig varme

produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem.

Ved kraftvarme forstås kraftvarmeanlæg, som er anlæg til samtidig produktion af termisk energi og elektrisk eller mekanisk energi i en og samme proces.

Et fjernkølingsanlæg kan, efter den foreslåede definition, eksempelvis være effektiv fjernkøling, når anlægget producerer fjernkøling via en eldrevet varmepumpe, som anvender mindst 50 pct. vedvarende el. Derudover kan et fjernkølingsanlæg fx opfylde bestemmelsen ved at producere fjernkøling via en absorptionsvarmepumpe, som anvender mindst 50 pct. overskudsvarme. Det er hensigten, at der både er tale om den mængde drivenergi, som anvendes, samt den energi, som benyttes fra en kølekilde, fx overskudsvarme, søvand, havvand, mv.

Definitionen af effektiv fjernkøling har oprindelse i energieffektiviseringsdirektivets artikel 2 litra 41.

Det bemærkes, at den foreslåede § 1, stk. 4, har sammenhæng med den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, og den foreslåede § 5, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Det følger af den foreslåede § 2, stk. 1, at kommunal udøvelse af fjernkølingsaktivitet skal være med til at fremme effektiv fjernkøling, og det følger af den foreslåede § 5, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling, og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling.

Til nr. 2

Det fremgår af § 2 i lov om fjernkøling, at kommuner, der helt eller delvist ejer fjernvarmevirksomheder, kan udøve fjernkølingsvirksomhed med henblik på at fremme energieffektiv køling og udnytte synergieffekter med fjernvarme. Deraf følger, at tre betingelser skal være opfyldt for, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed: Kommunen skal helt eller delvist eje en fjernvarmevirksomhed, fjernkølingsvirksomheden skal fremme energieffektiv køling, og fjernkølingsvirksomheden skal udøve synergieffekter med fjernvarme. For en uddybende forklaring henvises til punkt 2.1.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Høringsversion

Det følger af den foreslåede ændring af § 2 i lov om fjernkøling, at § 2, *stk. 1*, affattes således, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, når kommunen helt eller delvist ejer en varmeforsyningsvirksomhed, og fjernkølingsvirksomheden er med til at fremme effektiv fjernkøling.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastsætte regler for, hvor og hvornår en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed. Den foreslåede bestemmelse indeholder derfor en række betingelser, som har til formål at fastsætte en geografisk afgrænsning for kommuners etablering og drift af fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, samt krav om at fjernkølingsaktiviteten skal være med til at fremme effektiv fjernkøling.

Hensigten med bestemmelsen er således at sikre hjemmel til, at kommuner, der helt eller delvist ejer en varmeforsyningsvirksomhed, på kommercielle vilkår kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse. Det er endvidere hensigten, at den geografiske afgrænsning for udøvelse af kommunal fjernkølingsvirksomhed imødekommer de almindelige kommunalretlige principper for kommuners ageren på kommercielle markeder, hvorefter kommunens foranstaltninger skal komme det kommunale fællesskab til gode. Endelig er det hensigten, at bestemmelsen skal medvirke til at fremme udviklingen af effektiv fjernkøling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at reglerne for kommunal fjernkølingsaktivitet inden for kommunens egen grænse ændres. Det betyder, at kommuner kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, når betingelserne i den foreslåede § 2, *stk. 1* er opfyldt. Der er tale om betingelser der i forvejen følger af gældende ret. Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere som noget nyt, at kommunen inden for egen kommunegrænse kan udøve fjernkølingsvirksomhed uden krav om udnyttelse af teknisk synergi med fjernvarme.

Betingelserne i § 2 *stk. 1*, er kumulative betingelser, hvorfor den kommunale fjernkølingsaktivitet kun er tilladt, hvis begge betingelser er opfyldt.

Det følger af den foreslåede § 2, *stk. 1, nr. 1*, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, når kommunen helt eller delvist ejer varmeforsyningsvirksomhed.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret, og bestemmelsen har til hensigt at sikre at kommunerne udnytter deres erfaring og kompetencer med

Høringsversion

at drive varmforsyningsvirksomhed i fjernkølingsvirksomheden. For en uddybende forklaring henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.1.1.1.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at en kommune, der helt eller delvist ejer varmforsyningsvirksomhed, i henhold til lov om varmforsyning kapitel 1 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, frit kan etablere fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, såfremt kravet om fremme af effektiv fjernkøling i henhold til den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 2, er opfyldt. Det vil således ikke længere være et krav, at fjernkølingsaktiviteten udnytter synergieffekter med fjernvarmen eller på anden måde placeres i teknisk tilknytning til fjernvarmeaktiviteten.

Med helt ejerskab af varmforsyningsvirksomhed menes de tilfælde, hvor kommunen ejer en varmforsyningsvirksomhed 100 pct. Varmeforsyningsvirksomheden kan være placeret enten i eller uden for kommunens egen kommunegrænse.

Ved delvist ejerskab af varmforsyningsvirksomhed forstås de tilfælde, hvor kommunen ejer en varmforsyningsvirksomhed sammen med en eller flere andre kommuner.

Det følger af den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 2, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, når fjernkølingsvirksomheden er med til at fremme effektiv fjernkøling.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at kommunens fjernkølingsaktiviteter er med til at fremme en effektiv udvikling af fjernkølingssektoren og dermed bidrage til opfyldelse af målet i lov nr. 965 af 26. juni 2020 om klima (Klimaloven) om 70 pct. reduktion af drivhusgasser i 2030 set ift. 1990-niveau, samt et mål om klimaneutralitet i Danmark i 2050.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunen i deres projektforslag til kommunalbestyrelsen skal redegøre for, hvorvidt den påtænkte fjernkølingsaktivitet er med til at fremme effektiv fjernkøling.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i nr. 2 har sammenhæng med den foreslåede definition af effektiv fjernkøling i § 1, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1., eftersom definitionen fastsætter, hvad der udgør effektiv fjernkøling og dermed også fastsætter udgangspunktet for kommunalbestyrelsen i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt projektforslaget kan siges at

Høringsversion

fremme effektiv fjernkøling. Den foreslåede betingelse i nr. 2 har ligeledes sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling.

Det følger desuden af den foreslåede ændring af § 2, i lov om fjernkøling, at § 2, *stk. 2*, affattes således, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed i andre kommuner, når betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2 er opfyldt, og når fjernkølingsvirksomheden udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, som forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af eller når fjernkølingsvirksomheden udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastsætte regler for kommunernes udøvelse af fjernkølingsvirksomhed i andre kommuner.

Bestemmelsen medfører, at en kommune under visse omstændigheder kan udøve fjernkølingsvirksomhed på tværs af egen kommunegrænse. En kommune, der helt eller delvist ejer en varmforsyningsvirksomhed, vil således i visse tilfælde kunne etablere fjernkøling i de kommuner, hvor den pågældende varmforsyningsvirksomhed har aktiviteter.

Det følger af den foreslåede § 2, stk. 2, *nr. 1*, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed i andre kommuner, når betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2 er opfyldt, og når fjernkølingsvirksomheden udøves inden for et område udlagt til fjernvarme, som forsynes af den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at når betingelserne i den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, så kan kommunen etablere fjernkølingsaktiviteter i en anden kommune inden for det varmforsyningsområde, som kommunens varmedistributionsvirksomhed er tildelt ret til at forsyne gennem et godkendt projektforslag, jf. bekendtgørelse nr. 1794 af 02/12/2020 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen), uden at der stilles krav om udnyttelse af synergieffekter med fjernvarme. Dette udgør en udvidelse af kommunens mulighed for at udøve fjernkølingsvirksomhed uden for egen kommunegrænse

Høringsversion

i forhold til gældende ret, hvor kommunen udelukkende kan udøve fjernkølingsvirksomhed uden for egen kommunegrænse, i tilfælde hvor fjernkølingsaktiviteten udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen er helt eller delvist ejer af.

Ved varmedistributionsvirksomhed forstås enhver fysisk eller juridisk person, der driver anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp som omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning.

Retten til at forsyne et fjernvarmeområde er reguleret af § 8 i bekendtgørelse nr. 818 af 4. maj 2021 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen). Det vil fx være muligt for kommune A at etablere fjernkøling inden for et fjernvarmeområde i kommune B, hvis kommune A helt eller delvist ejer den varmedistributionsvirksomhed, der er tildelt retten til at forsyne det pågældende fjernvarmeområde. Det vil omvendt ikke være tilstrækkeligt, at en kommunes varmforsyningsvirksomhed leverer opvarmet vand eller damp til et fjernvarmeområde, hvor samme kommune ønsker at etablere fjernkølingsvirksomhed. Pågældende varmforsyningsvirksomhed skal være tildelt ret til at forsyne området gennem et godkendt projektforslag jf. projektbekendtgørelsen. Med fjernvarmeområde menes en områdeafgrænsning, som er udlagt til fjernvarme iht. lov om varmforsyning kap. 2. Der stilles i dette tilfælde ikke krav om teknisk synergi mellem fjernvarmeaktiviteten og fjernkølingsaktiviteten. Det er blot et krav, at der er ejerskabsmæssigt sammenfald mellem en varmedistributionsvirksomhed, der har ret til at forsyne området, og den fjernkølingsvirksomhed, som forsyner eller har til hensigt at forsyne en enhed inden for området med køling.

Det følger endvidere af den foreslåede § 2, stk. 2, nr. 2, at en kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed i andre kommuner, når betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2 er opfyldt, og når fjernkølingsaktiviteten udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af.

Bestemmelsen er en videreførelse af den eksisterende mulighed i gældende ret, der giver kommunalt ejede fjernkølingsselskaber mulighed for at drive fjernkølingsvirksomhed uden for kommunegrænsen, når denne udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen er helt eller delvist ejer af.

Høringsversion

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at når betingelserne i den foreslåede § 2, stk. 1, er opfyldt, så kan en kommune drive fjernkølingsvirksomhed uden for egen kommunegrænse, hvis det pågældende fjernkølingsanlæg udnytter synergieffekter med et fjernvarmenet eller -anlæg, godkendt efter projektbekendtgørelsen, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af. Med fjernvarmenet menes et fjernvarmedistributionsnet. Synergieffekter skal forstås som et teknisk synergikrav. Med teknisk synergikrav menes, at fjernkølingsprojektet enten skal udnytte fjernvarme til at producere køling eller udnytte overskudsvarme fra fjernkølingsaktiviteten til fjernvarmeproduktion.

For en nærmere beskrivelse af synergikravet henvises der til punkt 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 5, stk. 2, 2. pkt., i lov om fjernkøling, at kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer en energieffektiv køling og udnytter synergieffekter med fjernvarme.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, stk. 2, 2. *pkt.*, i lov om fjernkøling, at bestemmelsen affattes således, at kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie, målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling.

Formålet med ændringen er at fremme effektiv fjernkøling samt at skabe klarere regler for myndighedsgodkendelse af fjernkølingsanlæg. Den foreslåede ændring har således til formål at sikre, at et godkendt fjernkølingsprojekt er det mest energieffektive sammenlignet med et relevant alternativt scenarie. Derudover har den foreslåede ændring også til formål at give kommunerne et mere håndgribeligt værktøj til at håndtere projektgodkendelsen, herunder vurderingen af hvorvidt projektet kan siges at opfylde kravet om, at fjernkølingsaktiviteten skal være med til at fremme effektiv fjernkøling. Formålet med bestemmelsen er endvidere at minimere den kapacitet og energimængde, som er nødvendig for at levere køling til en enhed. Derved fremmes effektiv køling og ressourcebesparelser i fjernkølingssektoren, og det sikres, at kun de mest effektive fjernkølingsprojekter, ift. det relevante alternative projekt etableres.

Høringsversion

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunalbestyrelsen kun kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie målbart reducerer den mængde energi, som skal forbruges til at levere køling til en enhed. Der er tale om to separate vurderinger. Kommunalbestyrelsen skal derfor vurdere, hvorvidt projektet fremmer effektiv fjernkøling, og om projektet sammenlignet med et relevant alternativt scenarie, målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling. Kommunalbestyrelsen skal derfor ved projektbehandlingen forholde sig til effektiviteten af det ansøgte projekt sammenlignet med effektiviteten af et relevant alternativt projekt. Projektforslaget skal præsentere det foreslåede projekt sammenlignet med ét eller flere relevante alternativer. Et relevant alternativt scenarie skal udgøre et relevant alternativ til at dække det samme kølebehov som projektforslaget, og kan fx være individuel køling, såvel som fjernkøling ved brug af andre produktionsmetoder, kølekilder, mv.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at fjernkølingsprojektet skal fremme effektiv fjernkøling. Dette medfører at kommunalbestyrelsen skal forelægges dokumentation, der påviser i hvilket omfang projektet fremmer effektiv fjernkøling defineret ud fra den foreslåede definition i § 1 stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. På baggrund af dette skal kommunalbestyrelsen vurdere om det indsendte projekt fremmer effektiv fjernkøling.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse, at fjernkølingsprojektet målbart skal reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling. Dette medfører, at kommunalbestyrelsen skal forelægges en beregning af den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling, for både fjernkølingsprojektet samt et projekt, som anses for et relevant alternativt projekt. Med enhed forstås det kølebehov, som projektet har til hensigt at forsyne. Det er derfor ikke afgørende om projektet omfatter én eller flere fysiske bygninger, eller et kølebehov ifm. køling til proces, så længe sammenligningen af projektet og et relevant alternativt scenarie dækker samme kølebehov.

Ud fra sammenligningen af projektforslaget og minimum ét relevant alternativt scenarie, vurderer kommunalbestyrelsen, hvorvidt projektforslaget udgør det mest effektive projekt, ved målbart at reducere den energi, som skal forbruges til at levere køling til en enhed, samt om projektet fremmer effektiv fjernkøling.

Høringsversion

Bestemmelsen kan efterleves ved, at kommunalbestyrelsen bliver præsenteret for et projektforslag, som sammenligner det ansøgte projekt med et eller flere alternative scenarier, som der ligeledes påvises beregninger for i projektforslaget. Ved sammenligningen kan kommunalbestyrelsen kun godkende det projekt, som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie, målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling. Det er kommunalbestyrelsen, der vurderer, hvorvidt et scenarie vurderes som værende relevant. Deraf følger, at kommunalbestyrelsen kan vælge at afvise et projektforslag, såfremt et eller flere scenarier i projektforslaget ikke vurderes at være relevante for projektforslaget. Kommunalbestyrelsen kan for eksempel vurdere, at et scenarie ikke er relevant, hvis det ikke er sammenligneligt med de andre beskrevne scenarier, eller hvis det ikke vurderes at udgøre et realistisk alternativ til det fremsendte projektforslag.

Hvis fjernkølingsanlægget leverer overskudsvarme til fjernvarmeproduktion, har projektansøger mulighed for at indregne en eventuel fortrængning af andet energiforbrug til fjernvarmeproduktionen i projektforslaget. Fortrængningen skal ske i det fjernvarmenet, som fjernkølingen leverer overskudsvarme til.

Det er således hensigten, at ministeren med hjemmel i § 6 i lov om fjernkøling, på bekendtgørelsesniveau fastsætter nærmere regler om projektbehandlingen i kommunalbestyrelsen.

Det er hensigten, at der ved bekendtgørelse fastsættes regler om, at projektforslaget skal indeholde en sammenstilling af det planlagte projekt sammenlignet med et relevant alternativt scenarie. Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at det fremsendte projektforslag til kommunalbestyrelsen skal indeholde beregninger af den mængde energi for det ansøgte fjernkølingsprojekt såvel som for et relevant alternativ, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling. Beregningerne skal således tage udgangspunkt i forsyning af den samme mængde energi.

Det bemærkes, at den foreslåede ændring har sammenhæng med den foreslåede definition af effektiv fjernkøling i § 1, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Kommunalbestyrelsen kan således i sin vurdering af projektforslaget anvende definitionen som udgangspunkt for vurderingen af, hvorvidt projektforslaget kan siges at fremme effektiv fjernkøling. Der henvises til punkt 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt de specielle bemærkninger til den foreslåede § 1, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 4

Det fremgår af § 6 a i lov om fjernkøling, at klima-, - energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugsoplysninger. Bestemmelsen i § 6 a er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 2251 af 29. december 2020 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser over for slutkunder om energiforbrug og fakturering mv. (energioplysningsbekendtgørelsen). I energioplysningsbekendtgørelsen er der bl.a. med hjemmel i § 6 a fastsat regler om, at Energistyrelsen skal føre tilsyn med fjernkølingsvirksomheders overholdelse af bekendtgørelsens §§ 16-19, jf. energioplysningsbekendtgørelsens § 24, stk. 1.

Det følger af den foreslåede ændring af § 6 a i lov om fjernkøling, at der indsættes et *stk. 2* med følgende ordlyd: Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af stk. 1.

Formålet med den foreslåede § 6 a, stk. 2, er at tillægge ministeren tilsynsforpligtelsen i loven, således at tilsynsopgaven kan delegeres efter § 8 c i lov om fjernkøling, som foreslås indsat, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Den foreslåede § 6 a, stk. 2, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i henhold til den foreslåede § 8 c, kan delegere tilsynet med regler fastsat i medfør af § 6 a, stk. 1, til Forsyningstilsynet, en under ministeriet oprettet institution eller anden myndighed. Ministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om, at afgørelser truffet i henhold til delegationen ikke kan påklages til ministeren. Det er hensigten, at Energistyrelsen som udgangspunkt fortsat skal varetage tilsynsopgaven, men at opgaven på sigt kan søges delegeret til andre myndigheder, f.eks. Forsyningstilsynet, hvis det vurderes hensigtsmæssigt.

En udmøntning af bemyndigelsen i form af overførsel af tilsyn til anden myndighed vil ske med inddragelse af den myndighed, hvortil tilsynet på tænkes overført

Det følger desuden af den foreslåede ændring af § 6 a i lov om fjernkøling, at der indsættes et *stk. 3* med følgende ordlyd: Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder om indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.

Høringsversion

Formålet med den foreslåede § 6 a, stk. 3, er at præcisere, at der i henhold til § 6 a i lov om fjernkøling kan fastsættes regler om tilsyn, herunder om indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.

Den foreslåede § 6 a, stk. 3, vil ikke medføre ændringer i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.5.1.2 og 2.5.2.2 i de almindelige bemærkninger, som giver et overblik over gældende ret og overvejelserne bag den foreslåede præcisering af ministerens tilsynsbestemmelse.

Til nr. 5

(§ 8 c)

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en bestemmelse i lov om fjernkøling, der giver klima-, - energi- og forsyningsministeren mulighed for at pålægge de af loven omfattede virksomheder at indberette data om produktions- og kapacitetsmæssige forhold.

Det følger af den foreslåede ændring, at der indsættes en ny bestemmelse som § 8 c, stk. 1, med følgende ordlyd: Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til sikring af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten, forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge de af loven omfattede fjernkølingsanlæg at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger om fjernkølingsanlæggenes produktions- og kapacitetsmæssige forhold samt om fjernkølingsanlæggenes købte og solgte ydelser mv.

Den foreslåede § 8 c, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren til brug for de i bestemmelsen anførte formål kan pålægge de af loven omfattede fjernkølingsanlæg at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger om fjernkølingsanlæggenes produktions- og kapacitetsmæssige forhold samt om fjernkølingsanlæggenes købte og solgte ydelser mv.

Bestemmelsen vil bl.a. medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille krav om, at både private og kommunale fjernkølingsvirksomheder årligt indberetter visse produktions- og kapacitetsmæssige oplysninger for fjernkølingsanlæggene.

Høringsversion

Den foreslåede ændring har til hensigt at sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren har de fornødne oplysninger til at leve op til Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten, forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger.

Det følger af den foreslåede ændring, at der indsættes en ny bestemmelse som § 8 c, *stk.* 2, med følgende ordlyd: Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligten efter *stk.* 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse bl.a. kan fastsætte nærmere regler om oplysningernes karakter og omfang, samt om hvordan virksomhederne skal indberette oplysningerne.

Det forventes, at ministeren med hjemmel i den foreslåede § 8 c, *stk.* 2, fastsætter regler om, at fjernkølingsvirksomhederne én gang årligt skal indberette en række obligatoriske og frivillige data.

De obligatoriske data forventes bl.a. at omfatte oplysninger om installeret kølekapacitet for det enkelte fjernkølingsanlæg samt angivelse af udnyttet energimængde overskudsvarme fra fjernvarme til produktion af fjernkøling, såfremt et fjernkølingsanlæg i fjernkølingsvirksomheden udnytter overskudsvarme hertil. Det forventes, at de frivillige data bl.a. skal bestå af oplysninger om fjernkølingsanlæggets anvendte produktionsteknologi fx absorptionskøling, kompressionskøling mv., oplysninger om fjernkølingsanlæggets anvendte kølekilde fx havvand, søvand, udeluft mv., effektiviteten på fjernkølingsvirksomhedens fjernkølingsanlæg og anvendt kølemiddel mv. Det forventes, at det gøres frivilligt for fjernkølingsvirksomhederne at indberette den solgte mængde af fjernkøling leveret til fjernkølingskunderne. Den solgte mængde af fjernkøling henviser til fjernkøling, som sælges til en fjernkølingskunde i en given periode. Derudover forventes det, at det gøres frivilligt for fjernkølingsvirksomheden at indberette købte mængder af fjernkøling leveret fra et fjernkølingsanlæg til et fjernkølingsnet, i tilfælde hvor ejerskabet mellem fjernkølingsanlæg og fjernkølingsnet ikke er sammenfaldende.

I forbindelse med indberetning af data er det hensigten, at ministeren kan anmode fjernkølingsvirksomheden om stamdata såsom virksomhedsnavn, cvr-nummer, mv. til brug for identificering af fjernkølingsvirksomheden.

Høringsversion

Det forventes ikke, at der i henhold den foreslåede § 8 c vil blive indhentet personoplysninger. Hvis der mod forventningen indhentes personoplysninger i henhold til bestemmelsen, vil dette ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det er hensigten at fastsætte regler om bødestraf for manglende indberetning af de obligatoriske data, jf. § 9, stk. 2, i lov om fjernkøling.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af den gældende § 8 a, i lov om fjernkøling fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller fastsat i henhold til loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk digital anvendelse af et bestemt digitalt system. Det er hensigten, at ministeren med hjemmel i § 8 a fastsætter nærmere regler om, at oplysningerne skal indberettes digitalt. Det er i den forbindelse hensigten, at ministeren opretter en digital indberetningsplatform, hvor fjernkølingsvirksomhederne skal indberette oplysninger omfattet af den foreslåede § 8 c. Det forventes, at indberetningen i første omgang vil kunne ske ved at udfylde et fortrykt Excel ark, som vil være tilgængeligt på Energistyrelsens hjemmeside. Det er i den forbindelse hensigten at udarbejde en vejledning til indberetning af data. Vejledningen vil blive offentliggjort på Energistyrelsens hjemmeside.

Indsamling af data skal være med til at sikre, at Danmark lever op til sin EU-retlige forpligtigelser i henhold til energieffektiviseringsdirektivets artikel 14 og artikel 24 litra 6. Den indsamlede data skal endvidere give den regulerende myndighed viden om, hvordan sektoren er sammensat, herunder brændsler, produktionsteknologi, køleleverance mm. Som udgangspunkt skal den indsamlede data understøtte Danmarks EU-retlige forpligtigelser og give Energistyrelsen den nødvendige viden om sektoren for at sikre den bedst mulige regulering.

(§ 8 d)

Lov om fjernkøling indeholder ikke regler om delegation af klima-, energi- og forsyningsministerens beføjelser efter loven. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan derfor i dag kun delegere sine beføjelser efter loven i henhold til den ulovbestemte delegationsadgang, hvorefter ministeren bl.a. kan delegere beføjelserne til Energistyrelsen.

Det følger af den foreslåede ændring, at der indsættes en ny bestemmelse som § 8 d, stk. 1, med følgende ordlyd: Klima-, energi- og forsyningsmini-

Høringsversion

steren kan bemyndige Forsyningstilsynet, en under ministeriet oprettet institution eller anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.

Energistyrelsen udøver i henhold til § 3, nr. 8, i bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser, på ministerens vegne, de beføjelser, der er tillagt klima-, energi- og forsyningsministeren i henhold til lov om fjernkøling.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fremtidssikre lov om fjernkøling således, at en efter loven fastsat tilsynsopgave eller anden administrativ opgave kan varetages af den bedst egnede institution eller myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at administrative opgaver, der i loven er tillagt ministeren, herunder tilsyn med sektoren, kan varetages af andre end Energistyrelsen, såfremt det vurderes at være mest hensigtsmæssigt. Det er hensigten, at Energistyrelsen som udgangspunkt fortsat skal varetage de i loven tillagte beføjelser, men at opgaverne på sigt kan søges delegeret til andre myndigheder, f.eks. Forsyningstilsynet, hvis det vurderes hensigtsmæssigt.

En udmøntning af bemyndigelsen i form af overførsel af tilsyn til anden myndighed vil ske med inddragelse af den myndighed, hvortil tilsynet på tænkes overført.

Det følger af den foreslåede ændring, at der indsættes en ny bestemmelse som § 8 d, *stk.* 2, med følgende ordlyd: Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi og Forsyningsministeriet, Forsyningstilsynet eller anden myndighed i henhold til en bemyndigelse i stk. 1 ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med delegation efter § 8 c, stk. 1, kan afskære klageadgangen til ministeren.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Høringsversion

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 1, 2 og 3, ikke finder anvendelse på ansøgninger om godkendelse af projekter, jf. § 5, indgivet før lovens ikrafttræden, idet sådanne ansøgninger om godkendelse skal behandles efter de hidtil gældende regler.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at projektforslag, indsendt inden lovens ikrafttrædelse ikke bliver afvist af kommunalbestyrelsen som følge af de nye regler.

Bestemmelsen vil medføre at ansøgninger om godkendelse af fjernkølingsprojekter, som er indgivet før lovens ikrafttrædelse, ikke vil skulle opfylde kravet om at fremme effektiv fjernkøling, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, ud fra definitionen i lovforslagets § 1, nr. 1. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at førnævnte ansøgninger ikke skal opfylde kravet i lovforslagets § 1, nr. 3, om, at projektforslaget sammenlignet med et relevant alternativt scenarie målbart skal reducere den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling.

Det vil således, for ansøgninger om godkendelse af fjernkølingsprojekter, som er indgivet før lovens ikrafttrædelse, være de hidtidige regler, der finder anvendelse.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, fordi hovedlovene ikke gælder eller kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>§ 1</p> <p>I lov om fjernkøling, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 804 af 12. august 2019, som ændret ved lov nr. 833 af 12. maj 2021, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. I § 1 indsættes som stk. 4:</p> <p>»Stk. 4. Ved effektiv fjernkøling forstås et fjernkølesystem, der an- vender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kom- bination af sådan energi og varme.«</p>
<p>§ 2. Kommuner, der helt eller delvis ejer fjernvarmevirksomheder kan udøve fjernkølingsvirksomhed med henblik på at fremme energieffektiv køling og udnytte synergieffekter med fjernvarme.</p>	<p>2. § 2 affattes således:</p> <p>»§ 2. En kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed inden for egen kommunegrænse, når</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kommunen helt eller delvist ejer varmeforsy- ningsvirksomhed, og 2) fjernkølingsvirksomhe- den er med til at fremme effektiv fjern- køling. <p><i>Stk. 2.</i> En kommune kan udøve fjernkølingsvirksomhed i andre kommuner, når betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2 er opfyldt, og når</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) fjernkølingsvirksomhe- den udøves inden for et område udlagt til fjern- varme, som forsynes af

Høringsversion

	<p>den varmforsyningsvirksomhed, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af, eller</p> <p>2) fjernkølingsvirksomheden udnytter synergieffekter med den fjernvarme, som kommunen, jf. stk. 1, nr. 1, er helt eller delvist ejer af.«</p>
<p>§ 5. --- <i>Stk. 1. –</i> <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på 20 MW eller derunder. Kommunalbestyrelsen kan alene godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer energieffektiv køling og udnytter synergieffekter med fjernvarme.</p>	<p>3. § 5, stk. 2, 2. pkt. affattes således:</p> <p>»Kommunalbestyrelsen kan alene godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie, målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling.«</p>
<p>§ 6 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugeroplysninger.</p>	<p>4. I § 6 a indsættes som <i>stk. 2 og 3</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med regler fastsat i medfør af stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.«</p>
	<p>5. Efter § 8 b indsættes:</p>

	<p>»§ 8 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til sikring af Danmarks forpligtigelser i henhold til EU-retten, forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge de af loven omfattede fjernkølingsanlæg at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger om fjernkølingsanlæggenes produktions- og kapacitetsmæssige forhold samt om de af fjernkølingsanlæggene købte og solgte ydelser, mv.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligten efter stk. 1.</p> <p>§ 8 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet, en under ministeriet oprettet institution eller anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi og Forsyningsministeriet, Forsyningstilsynet eller anden myndighed i henhold til en bemyndigelse i stk. 1 ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.«</p>
--	--